

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 27.886 van 27 mei 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X
tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 28 november 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 november 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 30 maart 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 april 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. WILLEMS, die loco advocaat E. TRIAU verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché P. VAN COSTENOBLE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

- 1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 17 augustus 2006 het Rijk binnen en diende op 18 augustus 2006 een asielaanvraag in. Op 5 november 2008 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.
- 1.2. Het asielrelaas wordt als volgt weergegeven in de bestreden beslissing: *“U zou over de Srilankaanse nationaliteit beschikken en afkomstig zijn uit Jaffna. Sinds halverwege de jaren '80 zou u een aanhanger geweest zijn van de “LTTE” (Liberation Tigers of Tamil Eelam). U zou in uw dorp als hun volksvertegenwoordiger gewerkt hebben. Dit eindigde toen in 1994 werd opgepakt door de “LTTE” op verdenking van medewerking met het Indische leger. U werd mishandeld en na enige tijd kwam u vrij. Hierna zou u in verschillende delen van Sri Lanka gewoond hebben; soms bij uw familie en soms alleen. Uw zoon, Benedict Reginold (06/14669) zou veel interesse getoond hebben voor de “LTTE”. U zou uw zoon hiervan hebben willen redden en u zou besloten hebben om samen met hem Sri Lanka te verlaten,*

temeer daar hij als jonge Tamil overal problemen zou kunnen kennen. Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u uw identiteitskaart en een attest van uw kerk in België voor.”

- 1.3. De feiten worden niet betwist door de verzoekende partij.

Ten gronde.

2. Verzoeker roept in: *“Schending van de motiveringsplicht*

-schending van het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, met name de motiveringsplicht

-schending van artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen;

-schending van artikel 62 Vreemdelingenwet;”

3. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de Commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.
4. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

Nopens de status van vluchteling.

5. Verzoeker stelt dat hij *“is lid van een specifieke sociale groep (Tamil)”* en *“dat er echter bijzondere omstandigheden kunnen zijn waar dit eenvoudige lidmaatschap volstaat om vervolgingen te vrezen”* en meent *“Het is duidelijk dat verzoeker zich in deze omstandigheden bevindt.”*
6. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Verzoeker legt een niet-vertaalde kopie van zijn identiteitskaart neer. De Raad hecht geen geloof aan kopieën aangezien deze gemakkelijk te vervalsen zijn met allerhande knip- en plakwerk en aldus geen bewijswaarde hebben (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Bovendien is het stuk niet vergezeld van een eensluidend verklaarde vertaling zodat de Raad geen kennis kan nemen van de inhoud van dit stuk.
- 6.1. Verzoekers voorgelaten reisweg kan niet overtuigen. Verzoeker verklaart gereisd te hebben met zijn eigen paspoort maar *“alle documenten door reisagent ingehouden.”* (gehoorverslag CGVS, 31/10/2006, p.2) Met betrekking tot de grenscontrole verklaarde hij *“Hij ging voor ons en wij volgden hem (...) ik moest niets*

doen (...) had alle documenten en wij gingen achter hem aan” (gehoorverslag CGVS, 31.10.2006, p.3) Het is een feit van algemene bekendheid dat passagiers op internationale luchthavens herhaaldelijk en op systematische wijze onderworpen worden aan strenge en individuele controles van identiteits- en reisdocumenten. Dat verzoeker derwijze kon reizen is dan ook niet geloofwaardig. Verzoeker staft evenmin zijn reisweg terwijl hij, aangezien hij met het vliegtuig naar Europa reisde, op zijn minst in het bezit moet zijn geweest van een vliegtuigticket, instapkaart of bagagelabel waaruit kan blijken met welke vlucht, wanneer en waar hij in Europa is aangekomen. Door geen reisbescheiden voor te leggen maakt verzoeker op vrijwillige wijze iedere controle van zijn reisweg onmogelijk. Ten slotte kan worden toegevoegd dat verzoeker met zijn geldige documenten reisde en aldus geen reden had tot het gebruik van mensensmokkelaar. Verzoeker toont aldus niet aan in de onmogelijkheid te zijn de gebruikte reisdocumenten neer te leggen.

7. De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hecht geen geloof aan het voorgehouden asielrelaas en wijst op *“dermate veel tegenstrijdigheden binnen uw opeenvolgende gehoren en tussen uw gehoren en die van uw zoon”* Verzoeker argumenteert *“dat het veelal details betreffen die niet steeds doorslaggevend of relevant zijn voor het relaas en voor het overige ging het om een zeer lang en gedetailleerd relaas, waarbij verzoeker over heel wat andere en minder belangrijke details wel consistente verklaringen aflegde.”*

7.1. De bestreden beslissing stelt *“Zo bestaat er vooreerst veel onduidelijkheid over uw exacte verblijfplaats in Sri Lanka gedurende het laatste decennium. Zo verklaarde u voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u tussen 1995 en 2000 in Colombo verbleef samen met uw zoon. In juli 2006 zou u nogmaals naar Colombo gegaan zijn Tijdens uw eerste gehoor voor het CGVS beweerde u dan weer dat u tussen 1998 en 2002 in Colombo woonde; waarna u in juni 2006 terugkeerde naar Colombo (gehoorverslag CGVS 31/10/2006 p. 6, 7, 8). Gedurende uw laatste gehoor voor het CGVS beweerde u dan weer dat u tussen 1995 en 1996 een drietal maanden in Colombo verbleef, waarna u in april 2006 terugkeerde voor uw definitief vertrek (gehoorverslag CGVS 31/1/2008 p. 2). Uw verblijf in Colombo varieert dus van enkele maanden tot verscheidene jaren. Ook verklaarde u de eerste keer voor het CGVS dat u tien tot elf maanden in Vanni verbleef en tussen 2002 en 2006 verbleef u in Elalai, terwijl u tijdens uw gehoor van 2008 beweerde dat u twee jaren in Vanni verbleef (1996-1998) en tussen 1998 en 2004 woonde u in Vavuniya (gehoorverslag CGVS 2006 p. 5, 6, CGVS 2008 p. 2). Ook verklaarde u tijdens uw eerste gehoor steeds dat uw zoon bij u bleef wonen, terwijl u later dan weer beweerde dat uw zoon na het overlijden van uw echtgenote steeds bij zijn zussen bleef wonen; jullie zouden enkel in 2006 een tijdje samengewoond hebben (gehoorverslag CGVS 2006 p. 5, 6, CGVS 2008 p. 3)). Hier staat tegenover dat uw zoon zijn verklaringen ook weer anders waren. Reeds voor de DVZ verklaarde hij dat hij voor juli 2006 nooit langer dan tien dag in Colombo verbleven had. Voor het CGVS beweerde uw zoon dan weer dat hij tussen 1995 of 1998 en 2000 of 2002 samen met u in Colombo en Elalai woonde, terwijl hij tijdens zijn tweede gehoor verklaarde dat hij tussen 1991 en 2006 slechts een jaar met u samenwoonde in Maniyam Thoddam (gehoorverslag CGVS Benedict Reginold 2006 p. 2, CGVS 2008 p. 5). Daar u niet aannemelijk kunt maken waar u het laatste decennium in Sri Lanka verbleef, kan er geen enkel geloof worden gehecht aan uw bewering recent afkomstig te zijn uit het noorden van Sri Lanka. U legde een identiteitskaart voor uitgevaardigd in 2006. U beweerde dat u deze kaart aangevraagd zou hebben toen u al in Colombo verbleef, er zou volgens u dan ook uw adres in Colombo op vermeld staan. Na het overlopen van de inhoud van uw identiteitskaart met de tolk bleek echter dat er een adres op staat in Maniyam Thoddam (gehoorverslag CGVS 2008 p. 5). Ook uw identiteitskaart kan dus geen opheldering brengen. Gezien uw tegenstrijdige en onduidelijke verklaringen ontstaat dan ook de sterke indruk dat u en uw zoon reeds lange tijd het noorden van Sri Lanka verlaten hebben”.*

7.2. Verzoeker erkent de vastgestelde tegenstrijdigheden en meent *“dat deze periode gepaard ging met detentieperiodes en periodes waarin verzoeker onder zware druk stond, gelet op de algemeen gekende houding tegenover de Tamil in Sri Lanka. (...) Er kan niet worden verwacht dat iemand in deze omstandigheden alle details kon opslaan en onthouden. Bovendien kan moeilijk gesteld worden dat deze gegevens*

cruciale elementen van het relaas van verzoeker betreffen. Immers is het vooral essentieel dat verzoeker zich tussen twee vuren bevond. Enerzijds stond hij bij de overheid bekend als een sympatisant van de Tamil-partij, voor de welke hij nog volksvertegenwoordiger was geweest. Doch anderzijds was hij binnen deze Tamil-partij verdacht als zijnde een medewerker van de regeringspartij. Dat verzoeker herhaaldelijk van woonplaats is dienen te veranderen, opdat men hem niet zou vinden, brengt natuurlijk met zich mee dat het niet onmiddellijk mogelijk is om zeer gedetailleerd weer te geven op welke moment hij zich waar bevond. Dit laat echter niet toe om zonder meer te besluiten dat verzoeker en zijn zoon al lange tijd het noorden van het eiland verlaten zouden hebben.”

- 7.2.1. Verzoeker gaat eraan voorbij dat de bijzonderheid van de omstandigheden net toelaat te verwachten dat de feiten in het geheugen gegrift zouden zijn zo zij zich in werkelijkheid zouden hebben voorgedaan, daar zij manifest afwijken van het alledaagse en van determinerende invloed zijn geweest op verzoekers verdere leven. Het is dan ook redelijk te verwachten dat verzoeker zich deze gebeurtenissen levendig kan herinneren en nauwgezet kan toelichten. Dat zijn verschillende verklaringen dienaangaande, in het bijzonder na vergelijking met die van zijn zoon, dermate flagrant uiteenlopen is dan ook onaanvaardbaar en doet het asielrelaas verzonnen voorkomen.
- 7.3. De motivering vervolgt *“Voorts kan er ook geen geloof worden gehecht aan uw directe vluchtaanleiding. U beweerde dat uw zoon een aanhanger was van de “LTTE”, hij zou over niets anders gesproken hebben, hij wou zelfs lid van de partij worden. In het verleden zou u zelfs foto’s van “LTTE”- leiders teruggevonden hebben in de klerkast van uw zoon (gehoorverslag CGVS 2008 p. 5). Hoewel uw zoon nooit activiteiten voor de “LTTE” deed zou u daar u tegen wapengebruik bent, en uit schrik voor de veiligheid van uw zoon, besloten hebben om Sri Lanka te verlaten. De verklaringen van uw zoon staan hiermee in schril contrast. Hij beweerde immers dat hij nooit een aanhanger was van de “LTTE”, hij zou enkel gedwongen voor hen gewerkt hebben. Hij zou dan ook nooit van plan geweest zijn om aanhanger te worden, noch wist hij iets van de foto’s van de “LTTE”- leiders die u bij hem in de kast gezien zou hebben (gehoorverslag CGVS Benedict Reginold 2008 p. 5, 6). Ook is het opmerkelijk dat u niet zou weten dat uw zoon volgens zijn verklaringen verschillende keren opgepakt werd door de verschillende groeperingen in Sri Lanka. Gezien uw vrees voor de veiligheid van uw zoon, diende u hiervan toch op de hoogte te zijn (gehoorverslag CGVS 2008 p.6, CGVS Benedict Reginold 2008 p. 6). Ook verklaarde u niet te weten of uw zoon ooit problemen kende met de Srilankaanse autoriteiten (gehoorverslag CGVS 2008 p. 6). Het is dan ook bevreemdend dat u in het verleden steeds verklaarde dat uw zoon tijdens jullie verblijf in Colombo van 2006 gearresteerd werd door de politie en dat u persoonlijk hem na een dag door te onderhandelen vrij kreeg (zie DVZ, gehoorverslag CGVS 2006 p. 11). Ook wist u over de detentie van uw zoon te vertellen dat hij niet mishandeld werd, terwijl uw zoon verklaarde wel mishandeld te zijn (DVZ, gehoorverslag Benedict Reginold 2008 p. 7, 8). Ook uw bewering dat u reeds in 1995/ 1996 problemen kende met de Karunagroep raakt kant noch wal. Vooreerst beweerde u immers dat u in 1995/1996 niet in Colombo kon verblijven wegens de problemen met de Karunagroep, waarna u deze bewering weer introk, waarna u toch weer beweerde problemen met de Karunagroep gekend te hebben (gehoorverslag CGVS 2008 p. 2, 3). Overigens ontstond de Karuna afscheidingsbeweging pas in 2004, zodat u in de jaren ’90 geen problemen met hen gekend kunt hebben. Uw vrees voor de Karuna- beweging is dan ook niet geloofwaardig. Gezien de vele tegenstrijdigheden is het dan ook volledig onduidelijk wanneer en om welke reden u Sri Lanka diende te verlaten. Daar het CGVS niet op de hoogte kan zijn van uw recente verblijfplaats en uw directe vluchtaanleiding, kan er ook geen correct beeld gevormd worden van de eventuele bescherming die u nodig zou hebben.”*
- 7.4. Met betrekking tot de tegenstrijdigheden tussen zijn verklaringen en die van zijn zoon stelt verzoeker *“Uit beide verklaringen kan in ieder geval opgemaakt worden dat de zoon daadwerkelijk taken heeft uitgevoerd in opdracht van de LTTE, en dat de zoon problemen heeft gekend met de autoriteiten, en gearresteerd is geweest. Dat verzoeker mogelijkerwijze de details van wat er gebeurde tijdens deze arrestatie niet kent, kan perfect ingegeven zijn door het feit dat zijn zoon, om zijn vader te sparen, niet alle details heeft verteld. De rode draad in beider verklaringen is echter wel*

duidelijk, de zoon verrichte taken voor de LTTE, kwam in moeilijkheden met de overheid, en deze feiten gaven aanleiding tot de vlucht van vader en zoon.”

- 7.4.1. Verzoeker kan zijn tegenstrijdige verklaringen wederom niet toelichten en komt niet verder dan deze te minimaliseren. Het is niet ernstig dat volgens verzoeker zijn zoon gedwongen werd taken uit te voeren voor het LTTE terwijl hij zelf beweert dat dit vrijwillig en gewillig gebeurde. Aangezien de betrokkenheid van de zoon de kern van hun problemen vormde en de rechtstreekse aanleiding was voor hun ingrijpende en weloverwogen beslissing om hun land te verlaten is het onaanvaardbaar dat verzoeker en zijn zoon dergelijke tegenstrijdige verklaringen afleggen dienaangaande. Het betreft immers onverzoenbare scenario's waarbij volgens de ene verzoeker zelf contacten zocht met de LTTE en taken uitvoerde en volgens het andere hij het slachtoffer is van gedwongen inlijving wat geheel andere familiale en sociale consequenties met zich meebracht. Het asielrelaas komt dan ook verzonnen voor.
- 7.5. De door de Commissaris-generaal correct weergegeven tegenstrijdigheden raken de kern van het relaas en zijn pertinent. Voor het bestaan ervan wordt geen redelijk aanvaardbare verklaring gegeven. Van een kandidaat-vluchteling mag worden verwacht dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan nagegaan worden of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een risico voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. De Raad dient vast te stellen na een grondig heronderzoek van de stukken uit het administratieve dossier dat de Commissaris-generaal terecht tot de ongeloofwaardigheid van het relaas heeft besloten.
- 7.6. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

Nopens de subsidiaire bescherming.

8. Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden vastgesteld dat voor iedere vorm van internationale bescherming, ook voor de subsidiaire bescherming, de plicht tot medewerking berust op de verzoeker. Deze dient ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk alle nuttige elementen noodzakelijk voor de beoordeling van zijn verzoek in te dienen. Deze elementen behelzen onder meer alle documenten van verzoeker en die van relevante familieleden met betrekking tot identiteit, nationaliteit, landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met artikel 4, lid 1 en 2 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Bij het ontbreken van deze elementen dient een aannemelijke verklaring gegeven te worden.
- 8.1. Uit wat voorafgaat blijkt dat verzoeker, behoudens een niet-vertaalde kopie van een identiteitskaart, geen documenten neerlegt aangaande zijn identiteit, nationaliteit en verblijf alvorens zijn aankomst in België, en bovendien tegenstrijdige verklaringen aflegt over zijn verblijfplaatsen. Verzoeker schendt derhalve de medewerkingsplicht en stelt de Raad in de onmogelijkheid een correct beeld te krijgen van zijn verblijfsrechtelijke status alvorens zijn vertrek en van zijn huidige staatsburgerschap. Bovendien blijkt uit het gehoorverslag dat verzoeker verklaarde dat op zijn identiteitskaart een adres in Colombo wordt vermeld, maar dat volgens de tolk een adres in Maniyam Thoddam in Colompurthai wordt vermeld. Dit ondermijnt de geloofwaardigheid van verzoeker, in het bijzonder dat dit document op hem betrekking heeft. Verzoeker toont geen band aan met (Noord-) Sri Lanka.

- 8.2. Ten overvloede merkt de Raad op dat voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst niet kan volstaan doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Verzoeker maakt zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk door geen begin van bewijs neer te leggen omtrent zijn identiteit, nationaliteit of verblijfssituatie in Sri Lanka.
- 8.3. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.
9. De Raad stelt tenslotte vast dat waar verzoeker stelt *“dat de mindere feiten en gebaren van de Koerden in België ter plaatse door de autoriteiten worden gekend, terwijl er ter plaatse strenge beperkingen op vrijheid van mening en vereniging gelden”* en *“dat het voor verzoeker onmogelijk is om naar Irak terug te keren”* hij nieuwe feiten inroept aangezien hij zijn asielaanvraag vooralsnog uitsluitend baseerde op zijn hoedanigheid van Tamil uit Sri Lanka en zijn vrees voor het LTTE en de Sri Lankaanse autoriteiten. Hieruit kan dan ook slechts worden afgeleid dat het verzoekschrift onzorgvuldig werd opgesteld.
10. Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 27 mei 2009 door:

mevr. K. DECLERCK, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER.

K. DECLERCK.